

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Qvæstionvm Regvlarivm R. admodum P.
Emanuelis Roderici Lusitani, S. T. Lectoris Prou. S. Iacobi
Reg. Obseru. Ordin. Mino. Diffinitoris**

Rodrigues, Manuel

Lvgdvni, 1621

Epicheïa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41743

rit. Inter quas hoc est discriminis; quòd lata ab homine, moritur mortuo homine, vel ablato eo ab officio, quoad eos qui antè non incurrerunt; at lata à iure minimè. *to. 2. q. 60. art. 1.*

Multæ sunt censuræ & excommunicationes, quæ in sacris Canonibus, Regularibus imponuntur. Verùm multæ earū iam non ligant, quia per contrariam consuetudinem, aut non usum, aliisve modis sunt sublata. *art. 2.*

E P I C H E I A.

EPicheia est æquitas, seu iustitia dulcore misericordiæ temperata, cuius officium, seu proprius actus est, in casibus specialibus discedere à verbis legis, seruata tamen eius intentione, pensatis omnibus circumstantiis. *tom. 2. q. 46. art. 2.*

Hæc virtus maximè necessaria est ad regimen Regularium, & tranquillitatem Religiosorum, qui aliquando literales tantum existentes maximis scrupulis succumbunt; ad cuius intelligentiam hæ Regule constituuntur.

¶ Inter

EPICHEIA. 171

1. Inter duram, & benignā interpretationem diuini præcepti, & humani in dubiis, cæteris paribus, benignior est semper sequenda.

2. Neque Deus, neque Ecclesia, suis præceptis nos obligare ad vix possibile, aut nimis difficile (quod moraliter & ciuilitè dicitur impossibile) intendit: aliàs iugum Christi non esset suaue.

3. Nec Deus, nec Ecclesia intendit suis præceptis obligare, sic quòd quis ea implendo, sit, vel appareat fatuus, aut quòd bona tollatur vrbanitas, aut conuictus honestus cum aliis hominibus, neque consulit, vt sic se habeat homo, vt aliis risui sit, saltem apud viros bonos & discretos. Nec cum graui scādalo aut damno præsertim spiritali, iudicio prudentum, quod in hac & priori regula debet attendi.

4. In dubiis vita sensusque communis virorum bonorum sumi debet in exemplum, & regulam viuendi.

5. In his quæ sunt mala quia prohibita, iure tantum humano excusat consuetudo præscripta, aut legi

legi

legitima, quia tollit legem, & est eius interpres.

6. In quolibet casu prætermittens facere quod lex imponit, excusari potest à peccato saltem mortali, quamvis non semper à veniali, si hoc facit bono animo virtute epicheiæ, sine contemptu, ratione alicuius periculi, necessitatis, seu circumstantiæ consideratæ; putans se non peccare mortaliter, paratus nullo modo facere, si putaret esse mortale. *Vide dispensatio quoad vota. art. 2.*

E X E M P L A R.

Deductum ex originali licet iure non valeat, nisi citata parte, cuius interest, saltem edicto generali: hoc tamen non habet locum apud Minores. Voluit enim *Leo X.* quòd transumptis quarumlibet literarum Apostolicarum Fratribus Minoribus Observantiæ concessarum manu Notarij publici subscriptis, sigillo alicuius Curie Ecclesiasticæ, vel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, vel extra, quæ ipsis

ori